

Svensk författningssamling

Lag om internationell verkställighet i brottmål

SFS 2025:520

Publicerad
den 28 maj 2025

Utfärdad den 22 maj 2025

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens innehåll och tillämplighet

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om internationellt samarbete om verkställighet av frihetsberövande påföljder, bötesstraff och beslut om förverkande. Bestämmelserna avser

- verkställighet i en annan stat av en svensk dom på frihetsberövande påföljd (2 kap.),
- verkställighet i Sverige av en utländsk dom på frihetsberövande påföljd (3 kap.),
- verkställighet i en annan stat av ett svenskt bötesstraff eller beslut om förverkande (4 kap.),
- verkställighet i Sverige av ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande (5 kap.),
- särskilda bestämmelser om verkställighet i Sverige enligt brottmålsdomskonventionen (6 kap.), och
- övriga bestämmelser (7 kap.).

2 § Denna lag gäller inte om någon av följande lagar är tillämplig:

1. lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m., eller

2. lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen.

I lagen (2009:1427) om erkännande och verkställighet av bötesstraff inom Europeiska unionen finns bestämmelser om verkställighet av bötesstraff i vissa fall.

Bestämmelser om verkställighet av beslut om förverkande i vissa fall finns i

1. lagen (2011:423) om erkännande och verkställighet av beslut om förverkande i vissa fall, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1805 av den 14 november 2018 om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande och den tillhörande lagen (2020:968) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om ömsesidigt erkännande av beslut om frysning och beslut om förverkande.

¹ Prop. 2024/25:104, bet. 2024/25:JuU28, rskr. 2024/25:211.

3 § I fråga om verkställighet av beslut om förverkande i förhållande till Förenade kungariket kompletterar följande bestämmelser i lagen avdelning XI (artiklarna 656–689) i del 3 om brottsbekämpning och straffrättsligt samarbete i avtalet om handel och samarbete mellan Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å andra sidan:

– 4 kap. 2 §, 3 § första stycket 2 och andra stycket, 4 §, 5 § första stycket och 7 § första stycket,

– 5 kap. 4 § tredje stycket, 6 § första stycket, 8 § första stycket 2, 11 § första, tredje och fjärde styckena, 13 § och 14 § tredje stycket, och

– 7 kap. 9 §.

Uttryck i lagen

4 § I denna lag avses med

1. *svensk dom på frihetsberövande påföljd*: en av svensk domstol meddelad lagakraftvunnen dom, eller ett av svensk domstol meddelat lagakraftvunnet beslut, som avser fängelse eller överlämnande till rättspsykiatrisk vård,

2. *svenskt bötesstraff*: en av svensk domstol meddelad lagakraftvunnen dom, eller ett av svensk myndighet utfärdat och godkänt strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot, som avser böter enligt 25 kap. brottsbalken,

3. *svenskt beslut om förverkande*: ett av svensk domstol meddelat lagakraftvunnet beslut, eller ett av svensk myndighet utfärdat och godkänt strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot, om förverkande

a) som avser

– vinster från ett brott, eller

– egendom som någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett brott eller värdet av den mottagna ersättningen,

b) som avser egendom

– som har använts eller varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott,

– som har framställts genom brott,

– vars användande utgör brott,

– som någon har tagit befattning med på ett sätt som utgör brott, eller

– som på annat liknande sätt har varit föremål för brott, eller

c) som meddelats med stöd av 36 kap. 5 eller 6 § brottsbalken,

4. *utländsk dom på frihetsberövande påföljd*: ett lagakraftvunnet avgörande som efter ett straffrättsligt förfarande har meddelats av en domstol i en annan stat och som avser fängelse eller någon annan frihetsberövande åtgärd under en begränsad eller obegränsad tid på grund av en gärning som är straffbar i den staten,

5. *utländskt bötesstraff*: ett lagakraftvunnet avgörande som efter ett straffrättsligt förfarande har meddelats av en domstol i en annan stat och som avser en skyldighet för en fysisk person att betala ett penningbelopp på grund av en gärning som är straffbar i den staten,

6. *utländskt beslut om förverkande*: ett lagakraftvunnet avgörande som efter ett straffrättsligt förfarande har meddelats av en domstol i en annan stat och som avser ett slutligt berövande av egendom när domstolen

a) förklarat att egendomen har utgjort

– vinster från ett brott, eller

– ersättning för kostnader i samband med ett brott eller värdet av den mottagna ersättningen,

b) förklarat att förverkandet avser egendom

– som har använts eller varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott,

– som har framställts genom brott,

– vars användande utgör brott,

– som någon har tagit befattning med på ett sätt som utgör brott, eller

– som på annat liknande sätt har varit föremål för brott, eller

c) förklarat att egendomen härrör från brottslig verksamhet enligt regler som motsvarar bestämmelserna i 36 kap. 5 eller 6 § brottsbalken,

7. *utländsk utevarodom*: ett avgörande enligt 4, 5 eller 6 som inte behöver ha fått laga kraft, när avgörandet har meddelats efter talan av annan än den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller och utan att han eller hon varit personligen närvarande vid förhandling i saken inför domstol.

Avgöranden som har meddelats av en domstol i en annan stat enligt första stycket 5 och 6 a och b ska likställas med avgöranden som i den staten meddelats av en myndighet efter ett straffrättsligt förfarande, i den utsträckning det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige. Detsamma gäller sådana avgöranden som har meddelats efter ett förfarande som i den internationella överenskommelsen likställs med ett straffrättsligt förfarande.

Föreskrifter om tillämpningen av denna lag

5 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna lag.

2 kap. Verkställighet i en annan stat av en svensk dom på frihetsberövande påföljd

Förutsättningar för verkställighet i en annan stat

1 § För att en svensk dom på frihetsberövande påföljd ska få verkställas i en annan stat krävs att

1. den dömde

a) befinner sig i Sverige eller den andra staten,

b) är medborgare eller bosatt i den andra staten, och

c) har samtyckt till att verkställigheten överförs,

2. den dömdes sociala återanpassning underlättas av att verkställigheten överförs,

3. den andra staten har medgett att verkställigheten överförs, och

4. det i övrigt är lämpligt.

2 § Den dömdes samtycke enligt 1 § 1 c krävs inte om

1. den dömde

a) har flytt till den andra staten för att undandra sig verkställighet av påföljden,

b) har återvänt till den andra staten med vetskap om påföljden eller det straffrättsliga förfarandet mot honom eller henne, eller

c) efter att påföljden verkställts kommer att avvisas eller utvisas till den andra staten till följd av ett lagakraftvunnet beslut enligt 8 kap. 2, 3 eller 6 § eller 8 a kap. utlänningslagen (2005:716), eller

2. det har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten.

Framställning om verkställighet

3 § En framställning om verkställighet i en annan stat av en svensk dom på frihetsberövande påföljd görs av Kriminalvården.

Framställningen ska överlämnas till Regeringskansliet. Framställningen får också skickas direkt till behörig myndighet i den andra staten om detta har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten eller om den staten annars tillåter det.

Kriminalvårdens prövning och beslut

4 § Efter svar på en framställning enligt 3 § ska Kriminalvården, om inte något annat följer av 7 kap. 3 §, pröva om domen ska sändas över till den andra staten för att verkställas där.

En prövning enligt första stycket ska också göras om en annan stat lämnar en framställning till Sverige om att en svensk dom på frihetsberövande påföljd ska sändas över till den staten för verkställighet.

5 § Kriminalvården ska, innan beslut fattas enligt 4 §, fråga den dömden om hans eller hennes inställning till att verkställigheten överförs till den andra staten.

Om den dömden befinner sig i den andra staten och samtycker till överförande av verkställigheten inte krävs enligt 2 § gäller i stället att han eller hon om möjligt ska tillfrågas om sin inställning till att verkställigheten överförs.

Den dömden ska upplysas om innebörden av att ett samtycke lämnas.

Tvångsmedel

6 § Om den dömden befinner sig i den andra staten får Kriminalvården, i avvaktan på den statens beslut om att den svenska domen på frihetsberövande påföljd får verkställas där, begära att den staten anhåller den dömden eller vidtar någon annan åtgärd för att säkerställa att han eller hon stannar kvar på dess territorium.

Upphävande av beslut

7 § Kriminalvården får upphäva ett beslut om att sända över en dom enligt 4 § fram till dess verkställigheten av domen påbörjas i den andra staten.

8 § Kriminalvården ska genast upphäva ett beslut om att sända över en dom enligt 4 § om påföljden inte längre får verkställas i Sverige. Ett sådant beslut om upphävande ska fattas även om verkställigheten har påbörjats i den andra staten.

Verkställighet i Sverige

9 § Om en framställning om verkställighet har gjorts enligt 3 §, får verkställighet av den påföljd som avses i domen inte påbörjas i Sverige. Om verkställigheten pågår när framställningen görs, får verkställigheten fortsätta här till dess den dömden transporteras till den andra staten enligt 10 §.

Om den dömden, efter det att en framställning om verkställighet har gjorts, häktas i ett annat mål, tillämpas 8 § strafftidslagen (2018:1251).

Om Kriminalvården enligt 7 § har upphävt ett beslut om att sända över en dom till en annan stat för att verkställas där, får verkställighet av påföljden fortsätta eller påbörjas i Sverige. Detsamma gäller om Kriminalvården har återkallat en framställning eller om den andra staten har avslagit framställ-

ningen eller underrättat Kriminalvården om att verkställigheten av andra skäl inte kan ske där.

Överförande och transport av den dömd

10 § Om den dömd befinner sig i Sverige när beslutet enligt 4 § får laga kraft ska han eller hon så snart som möjligt överföras till den andra staten.

Kriminalvården ska se till att den dömd transporteras till den stat där påföljden ska verkställas. Vid en sådan transport tillämpas följande bestämmelser i häkteslagen (2010:611):

- 4 kap. 4 § om kroppsvisitation,
- 4 kap. 10 § första stycket om användning av fängsel, och
- 8 kap. 2 a § om möjligheten att i vissa fall begära hjälp av Polismyndigheten.

Om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras, får Polismyndigheten hålla den dömd i förvar, dock längst under 96 timmar.

Specialitetsprincipen

11 § Om den dömd befinner sig i Sverige och inte har samtyckt till att verkställigheten överförs, ska det i beslutet enligt 4 § ställas upp villkor om att den dömd i den andra staten inte utan tillstånd enligt 12 § får åtalas, dömas eller berövas sin frihet för något annat brott som begicks före överförandet än det brott för vilket personen överförts.

I beslutet ska det upplysas om att den dömd får åtalas, dömas eller berövas sin frihet trots villkoren enligt första stycket, om den dömd

1. efter det att han eller hon blivit frigiven haft möjlighet att lämna den andra staten, men inte gjort det inom en sammanhängande tid av 45 dagar eller den kortare tid som har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten, eller

2. återvänt till den andra staten efter att ha lämnat den.

Den dömd får inte överföras enligt 10 § innan den andra staten utfäst sig att följa villkoren enligt första stycket. Någon utfästelse krävs inte om villkoren har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten.

12 § Regeringen ger tillstånd till en annan stat att i fall som avses i 11 § åtala, döma eller på annat sätt beröva den dömd friheten för något annat brott som begåtts före överförandet än det brott för vilket han eller hon överförts. Tillstånd får endast lämnas om den dömd kunnat utlämnas för brottet enligt lagen (1957:668) om utlämning för brott, eller om hinder mot det endast funnits på grund av straffets längd.

För handläggningen av den andra statens framställning gäller i tillämpliga delar 14–18 §§ lagen om utlämning för brott. Regeringen får inte lämna tillstånd om Högsta domstolen anser att det finns hinder.

3 kap. Verkställighet i Sverige av en utländsk dom på frihetsberövande påföljd

Förutsättningar för verkställighet i Sverige

1 § För att en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska få verkställas i Sverige krävs att

1. den dömd
 - a) befinner sig i den andra staten eller i Sverige,
 - b) är svensk medborgare eller bosatt i Sverige, och

- c) har samtyckt till att verkställigheten överförs,
- 2. den dömdes sociala återanpassning underlättas av att verkställigheten överförs, och
- 3. den andra staten har medgett att verkställigheten överförs.

2 § Den dömdes samtycke enligt 1 § 1 c krävs inte om den dömde

- 1. har flytt till Sverige för att undandra sig verkställighet av påföljden,
- 2. har återvänt till Sverige med vetskap om påföljden eller det straffrättsliga förfarandet mot honom eller henne, eller
- 3. efter att påföljden verkställts kan komma att avvisas eller utvisas från den andra staten till följd av
 - a) ett beslut i domen eller ett beslut som fattats med anledning av domen, eller
 - b) ett annat beslut.

Första stycket gäller endast om den andra staten enligt en internationell överenskommelse som gäller mellan den staten och Sverige åtagit sig att verkställa en svensk dom på frihetsberövande påföljd i motsvarande fall.

3 § Om en annan stat begär en utländsk dom på frihetsberövande påföljd verkställd i Sverige enligt den europeiska konventionen den 28 maj 1970 om brottmålsdoms internationella rättsverkningar (brottmålsdomskonventionen) och den staten har tillrätt den konventionen, krävs för att påföljden ska få verkställas här att den dömde befinner sig i den andra staten eller i Sverige och att

- 1. den dömde är bosatt i Sverige,
- 2. den dömdes sociala återanpassning underlättas av att verkställigheten överförs, eller
- 3. påföljden kan verkställas i samband med verkställighet av en svensk dom på frihetsberövande påföljd.

Hinder mot verkställighet

4 § Om inte något annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får en utländsk dom på frihetsberövande påföljd inte verkställas i Sverige om

- 1. mindre än sex månader av frihetsberövandet återstod att avtjäna vid tidpunkten då framställningen om verkställighet togs emot,
- 2. den gärning som påföljden avser inte motsvarar brott enligt svensk lag,
- 3. det för samma gärning som påföljden avser har meddelats en dom i Sverige,
- 4. det för samma gärning som påföljden avser har meddelats en dom av någon annan domstol än svensk domstol, domen har fått laga kraft och hinder mot lagföring för gärningen till följd av domen skulle ha funnits enligt 2 kap. 9 § brottsbalken,
- 5. det inte finns hinder mot lagföring för gärningen enligt 2 kap. 9 § brottsbalken, och
 - a) den gärning som påföljden avser omfattas av i Sverige pågående förundersökning, väckt åtal, utfärdat strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot, eller
 - b) det har meddelats beslut om att åtal för gärningen inte ska väckas eller fullföljas,
- 6. den dömde vid tidpunkten för gärningen inte fyllt femton år,
- 7. verkställighet i Sverige inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet,

8. påföljden omfattar en åtgärd som innebär rättspsykiatrisk vård eller hälso- och sjukvård eller någon annan frihetsberövande åtgärd som inte kan verkställas i Sverige,

9. den andra staten inte har lämnat Sverige tillstånd till att åtala, döma eller på annat sätt beröva den dömda friheten för en annan gärning än den som avses i domen och som begicks innan framställningen lämnades,

10. ett bifall till framställningen skulle kränka Sveriges suveränitet, medföra fara för Sveriges säkerhet eller strida mot svenska allmänna rättsprinciper eller andra väsentliga intressen, eller

11. gärningen som påföljden avser utgör ett politiskt eller militärt brott.

5 § Om det med hänsyn till den dömdes personliga förhållanden och omständigheterna i övrigt finns särskilda skäl, får en utländsk dom på frihetsberövande påföljd verkställas i Sverige trots att det finns hinder enligt 4 §.

Framställning om verkställighet

6 § En framställning om att en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige enligt denna lag får göras av en behörig myndighet i den andra staten.

Framställningen ska innehålla

- domen och den lag som domen grundar sig på,
- intyg om att domen är verkställbar,
- uppgift om den dömdes inställning till att verkställigheten överförs, och
- de övriga uppgifter eller handlingar som är av betydelse för om verkställigheten ska överföras till Sverige och den fortsatta verkställigheten här.

Om det i den andra staten beslutats att den dömda ska avvisas eller utvisas efter att påföljden verkställts, ska framställningen även innehålla det beslutet.

7 § En framställning enligt 6 § ska vara skriftlig och lämnas genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

Om inte något annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige ska framställningen och bifogade handlingar vara skrivna på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Framställningen ska ges in till Regeringskansliet som lämnar den vidare till Kriminalvården, om inte framställningen ska prövas av regeringen enligt 7 kap. 4 §. Om det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får framställningen ges in direkt till Kriminalvården.

Brister i framställningen

8 § Om en framställning enligt 6 § till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om verkställighet, ska Kriminalvården ge den behöriga myndigheten i den andra staten möjlighet att inom en viss tid komma in med en komplettering.

Om bristerna kvarstår efter den tid som angetts, får Kriminalvården avslå framställningen.

Prövning och beslut

9 § Kriminalvården prövar om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige enligt denna lag, om inte något annat följer av 6 kap. 1 § eller 7 kap. 4 §.

Om den utländska domen avser flera brott och det enligt 4 § finns hinder mot verkställighet för något eller några av brotten, får domen verkställas i Sverige i fråga om resterande brott. Det gäller endast om det framgår av domen eller på annat sätt vilken del av påföljden som avser den resterande brottsligheten.

10 § Ett beslut enligt 9 § om att en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige ska innehålla uppgift om

1. vilken påföljd som ska verkställas i Sverige och dess längd samt, i förekommande fall, att anpassning har skett med stöd av 11 § första stycket 1, eller

2. ifall domen enligt 11 § första stycket 2 ska överlämnas för att en ny påföljd ska bestämmas.

Anpassning av påföljden

11 § Om den frihetsberövande påföljden i den utländska domen behöver anpassas för att kunna verkställas i Sverige, ska Kriminalvården

1. besluta i fråga om påföljdens art eller längd, eller

2. överlämna åt Åklagarmyndigheten att ansöka hos rätten om att en ny påföljd ska bestämmas.

En frihetsberövande påföljd får, med hänsyn till dess art, endast anpassas till fängelse eller överlämnande till rättspsykiatrisk vård.

En frihetsberövande påföljd som har anpassats får inte bli strängare än den ursprungliga frihetsberövande påföljden.

12 § Beslut om anpassning av påföljdens art enligt 11 § första stycket 1 får meddelas endast om anpassningen är av enklare slag.

Beslut om anpassning av påföljdens längd enligt 11 § första stycket 1 får meddelas endast om påföljden är begränsad i tiden, ska verkställas i Sverige som fängelse och dess längd överstiger arton år. I sådana fall ska påföljdens längd bestämmas till arton år.

13 § I fall som avses i 11 § första stycket 2 ska rätten bestämma en ny påföljd som så nära som möjligt motsvarar påföljden i den utländska domen, avseende såväl dess art som dess längd. Rätten får bestämma ett lindrigare straff än vad som är föreskrivet för brottet eller brotten. Vid bestämmandet av en ny påföljd ska rätten inte pröva om den dömde har begått den aktuella gärningen.

För rättens handläggning tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om rättegången i brottmål, om inte något annat följer av denna lag. Rätten avgör saken genom dom.

Tvångsmedel

14 § En dömd person som befinner sig i Sverige får på begäran av en behörig myndighet i den andra staten häktas om det finns risk för att han eller hon avviker eller på annat sätt undandrar sig verkställighet i Sverige enligt denna lag. Häktning får även ske om det är fråga om en utländsk utevarodom som har begärts eller kommer att begäras verkställd i Sverige

enligt brottmålsdomskonventionen och det finns risk för att den dömda genom att undanröja bevis eller på annat sätt försvårar sakens utredning.

Den som inte har fyllt femton år får inte häktas. Den som inte har fyllt arton år får häktas endast om det finns synnerliga skäl.

Om det finns skäl att häkta någon enligt första stycket får han eller hon anhållas i avvaktan på rättsens prövning av häktningsfrågan. Om det är tillräckligt att den dömda meddelas reseförbud eller föreläggs anmälningsskyldighet, ska en sådan åtgärd beslutas i stället för anhållande eller häktning. I fall som avses i 24 kap. 4 § rättegångsbalken ska övervakning ersätta häktning.

15 § När den dömda har gripits, anhållits, häktats, meddelats reseförbud eller föreskrivits anmälningsskyldighet tillämpas de regler som gäller vid motsvarande åtgärd enligt rättegångsbalken, om inte något annat följer av denna lag. Det som sägs om offentlig försvarare i rättegångsbalken ska tillämpas i fråga om offentligt biträde. Det som sägs i rättegångsbalken om tid för väckande av åtal ska inte tillämpas.

16 § Beslut om tvångsmedel enligt 14 § får meddelas såväl före som efter det att en framställning enligt 6 § har lämnats eller efter Kriminalvårdens beslut enligt 9 §.

Beslut om tvångsmedel enligt 14 § gäller till dess att den utländska påföljden har börjat verkställas i Sverige, om inte beslutet upphävs dessförinnan.

17 § Åklagare eller rätten ska häva ett beslut om tvångsmedel enligt 14 §

1. om inte en framställning enligt 6 § lämnas inom 40 dagar, eller den kortare tid som har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten, från det att den dömda anhålls, häktades eller någon annan åtgärd enligt 14 § beslutades, eller
2. om ett fortsatt frihetsberövande skulle vara oskäligt med hänsyn till den tid som frihetsberövandet pågått och den påföljd som dömts ut.

18 § Vid bestämmande av en ny påföljd enligt 13 § får 24 och 25 kap. rättegångsbalken tillämpas.

Den som inte har fyllt femton år får inte häktas. Den som inte har fyllt arton år får häktas endast om det finns synnerliga skäl.

Transport av den dömda

19 § Kriminalvården ska ansvara för transport av den dömda i Sverige. Vid en sådan transport tillämpas följande bestämmelser i häkteslagen (2010:611):

- 4 kap. 4 § om kroppsvisitation,
- 4 kap. 10 § första stycket om användning av fängsel, och
- 8 kap. 2 a § om möjligheten att i vissa fall begära hjälp av Polismyndigheten.

Verkställigheten i Sverige

20 § Verkställighet i Sverige ska ske i enlighet med vad som gäller enligt svenska regler vid verkställighet av fängelse eller överlämnande till rättspsykiatrisk vård.

Verkställighet får ske även om påföljden är strängare än vad som enligt svensk lag hade kunnat följa på brottet eller brotten.

Upphävande av beslut om verkställighet

21 § Ett beslut om att en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige ska upphävas om

1. den andra staten har återkallat framställningen om verkställighet och verkställigheten ännu inte har påbörjats i Sverige,
2. den andra staten har meddelat
 - a) den dömde nåd eller amnesti, eller
 - b) ett annat beslut som enligt lagen i den staten medför att påföljden inte längre får verkställas, eller
3. en ny påföljd inte har kunnat bestämmas enligt 13 §.

Beslut om upphävande av verkställighet enligt första stycket 1 och 2 meddelas av Kriminalvården. I fall som avses i första stycket 3 beslutar rätten om upphävande. Om beslutet om verkställighet har upphävts enligt första stycket 2, ska en påbörjad verkställighet upphöra.

Första stycket 2 och andra stycket tillämpas även när en ny påföljd har bestämts genom dom i mål enligt 6 kap. 4 §.

Specialitetsprincipen

22 § En dömd person som överförs till Sverige enligt denna lag får inte här åtalas, dömas eller berövas sin frihet för något annat brott som begicks före överförandet än det brott för vilket personen överförs.

Första stycket gäller inte om

1. den dömde har samtyckt till att verkställigheten överförs till Sverige,
2. den dömde efter det att han eller hon blivit frigiven
 - a) har haft möjlighet att lämna Sverige, men inte gjort det inom en sammanhängande tid av 45 dagar eller den kortare tid som har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten, eller
 - b) har återvänt hit efter att först ha lämnat Sverige, eller
3. den andra staten har lämnat sitt tillstånd till åtgärden.

Trots första stycket får åtgärder vidtas för att verkställa beslut om den dömdes avvisning eller utvisning eller för att avbryta preskription enligt 35 kap. 2 § brottsbalken.

4 kap. Verkställighet i en annan stat av ett svenskt bötesstraff eller beslut om förverkande

Förutsättningar för verkställighet i en annan stat

1 § För att ett svenskt bötesstraff eller beslut om förverkande ska få verkställas i en annan stat krävs att ett överförande kan antas ge fördelar vid verkställigheten.

Kronofogdemyndighetens prövning och beslut

2 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett svenskt beslut om bötesstraff eller förverkande ska sändas över till en annan stat för att verkställas där.

En begäran om verkställighet enligt första stycket ska överlämnas till Regeringskansliet. Begäran får också skickas direkt till behörig myndighet i den andra staten om detta har avtalats i en internationell överenskommelse som gäller mellan Sverige och den andra staten eller om den staten annars tillåter det.

Förbud mot förvandling

3 § Kronofogdemyndigheten ska i en begäran om verkställighet enligt 2 § andra stycket ange att

1. bötesstraffet inte får förvandlas till fängelse eller annan påföljd i den andra staten, eller

2. verkställigheten i den andra staten av beslutet om förverkande inte får ske genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter förverkandet.

Om beslutet om förverkande avser viss egendom, ska Kronofogdemyndigheten också ange att verkställigheten inte får ske genom betalning eller genom ett belopp som motsvarar egendomens värde.

Upphävande av beslut

4 § Kronofogdemyndigheten ska genast upphäva ett beslut om att sända över ett beslut om bötesstraff eller förverkande enligt 2 § om straffet eller beslutet inte längre får verkställas i Sverige.

Kronofogdemyndigheten får även i andra fall upphäva ett beslut enligt 2 §.

Fortsatt verkställighet i Sverige

5 § Om inte något annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får verkställighet av ett svenskt beslut om förverkande ske här, även om beslutet har sänts över till en annan stat enligt 2 §. Kronofogdemyndigheten ska bevaka att det sammanlagda värdet av det som verkställs inte överstiger det belopp som anges i beslutet.

Verkställighet av ett svenskt bötesstraff får inte ske i Sverige om beslutet om straff har sänts över till en annan stat enligt 2 §.

6 § Verkställighet av ett svenskt bötesstraff får fortsätta i Sverige om Kronofogdemyndigheten enligt 4 § har upphävt beslutet om att sända över beslutet om straff. Detsamma gäller om den andra staten har meddelat att straffet helt eller delvis inte har verkställts eller inte kommer att kunna verkställas i den staten.

Första stycket gäller också ett svenskt beslut om förverkande, om verkställighet i Sverige inte har fått ske efter att beslutet sänts över till en annan stat.

Verkställighet i flera andra stater

7 § Ett svenskt beslut om förverkande får sändas över till flera stater samtidigt för att verkställas där. Kronofogdemyndigheten ska bevaka att det sammanlagda värdet av det som verkställs inte överstiger det belopp som anges i beslutet.

Ett svenskt beslut om bötesstraff får inte sändas över till mer än en stat samtidigt.

5 kap. Verkställighet i Sverige av ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande

Förutsättningar för verkställighet i Sverige

1 § För att ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande ska få verkställas i Sverige krävs att ett överförande kan antas ge fördelar vid verkställigheten.

Hinder mot verkställighet

2 § Om inte något annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande inte verkställas i Sverige om

1. den gärning som ligger till grund för bötesstraffet eller beslutet om förverkande inte motsvarar brott enligt svensk lag,

2. det för samma gärning som ligger till grund för bötesstraffet eller beslutet om förverkande har meddelats en dom eller ett beslut i Sverige,

3. det för samma gärning som ligger till grund för bötesstraffet eller beslutet om förverkande har meddelats en dom eller ett beslut av någon annan domstol än svensk domstol, den domen eller det beslutet har fått laga kraft och hinder mot lagföring för gärningen till följd av avgörandet skulle ha funnits enligt 2 kap. 9 § brottsbalken,

4. det inte finns hinder mot lagföring för gärningen enligt 2 kap. 9 § brottsbalken, och

a) den gärning som ligger till grund för bötesstraffet eller beslutet om förverkande omfattas av i Sverige pågående förundersökning, väckt åtal, utfärdat strafföreläggande eller föreläggande av ordningsbot, eller

b) det har meddelats beslut om att åtal för gärningen inte ska väckas eller fullföljas,

5. när det gäller bötesstraff, den dömda vid tidpunkten för gärningen inte fyllt femton år,

6. en tillämpning av 35 kap. 7 § eller 36 kap. 31 § brottsbalken skulle innebära att bötesstraffet preskriberats eller beslutet om förverkande förfallit,

7. verkställighet i Sverige inte skulle vara förenlig med bestämmelser om immunitet,

8. ett bifall till framställningen skulle kränka Sveriges suveränitet, medföra fara för Sveriges säkerhet eller strida mot svenska allmänna rättsprinciper eller andra väsentliga intressen, eller

9. gärningen som ligger till grund för bötesstraffet eller beslutet om förverkande utgör ett politiskt eller militärt brott.

För ett utländskt beslut om förverkande enligt 1 kap. 4 § första stycket 6 c gäller utöver vad som anges i första stycket att beslutet inte får verkställas i Sverige om

1. beslutet gäller någon annan än de personer som anges i 36 kap. 7 och 13 §§ brottsbalken, eller

2. det är uppenbart oskäligt.

Vid tillämpning av första stycket 6 ska en i den andra staten vidtagen åtgärd, som enligt lagen i den staten medför att tiden för bortfallande av bötesstraffet eller beslutet om förverkande skjuts upp, ha samma verkan i Sverige.

Framställning om verkställighet

3 § En framställning om att ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande ska verkställas i Sverige enligt denna lag får göras av en behörig myndighet i den andra staten.

Framställningen ska innehålla

– avgörandet och den lag som avgörandet grundar sig på,

– intyg om att avgörandet är verkställbart,

– uppgift om den egendom som kan tas i anspråk för verkställighet eller det belopp som framställningen avser, och

– upplysningar om egendomens anknytning till den beslutet gäller och, i förekommande fall, vilka intressen andra kan ha i egendomen.

4 § En framställning enligt 3 § ska vara skriftlig och lämnas genom post, bud eller telefax eller, efter överenskommelse i det enskilda fallet, på annat sätt.

Om inte något annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige ska framställningen och bifogade handlingar vara skrivna på svenska, danska, norska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Framställningen ska ges in till Regeringskansliet som lämnar den vidare till Kronofogdemyndigheten, om inte framställningen ska prövas av regeringen enligt 7 kap. 4 §. Om det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige får framställningen ges in direkt till Kronofogdemyndigheten.

Brister i framställningen

5 § Om en framställning enligt 3 § till form eller innehåll är så bristfällig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för prövning av frågan om verkställighet, ska Kronofogdemyndigheten ge den behöriga myndigheten i den andra staten möjlighet att inom en viss tid komma in med en komplettering.

Om bristerna kvarstår efter den tid som angetts, får Kronofogdemyndigheten avslå framställningen.

Prövning och beslut

6 § Kronofogdemyndigheten prövar om ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande ska verkställas i Sverige enligt denna lag, om inte något annat följer av 7 §, 6 kap. 1 § eller 7 kap. 4 §.

Om bötesstraffet eller beslutet om förverkande avser flera brott och det enligt 2 § finns hinder mot verkställighet för något eller några av brotten, får det utländska avgörandet verkställas i Sverige i fråga om resterande brott. Det gäller endast om det framgår av straffet eller beslutet eller på annat sätt vilken del av avgörandet som avser den resterande brottsligheten.

7 § Kronofogdemyndigheten ska ansöka om rättens prövning av om ett utländskt beslut om förverkande enligt 1 kap. 4 § första stycket 6 c ska verkställas i Sverige enligt denna lag, om inte något annat följer av 6 kap. 1 § eller 7 kap. 4 §.

Kronofogdemyndigheten får innan ansökan getts in till rätten enligt första stycket besluta att en framställning om verkställighet i Sverige ska avslås med stöd av 5 §.

8 § Ett beslut enligt 6 eller 7 § om att ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande ska verkställas i Sverige gäller omedelbart och ska innehålla uppgift om

1. när det gäller bötesstraff, det belopp i svensk valuta som bötesstraffet avser och, i förekommande fall, att anpassning har skett med stöd av 9 §, eller

2. när det gäller förverkande, det belopp i svensk valuta eller den egendom som förverkandet avser och, i förekommande fall, om beslutet får verkställas enligt 11 § fjärde stycket.

Vid omräkning till svensk valuta ska den växelkurs tillämpas som gäller vid tiden för beslutet om verkställighet i Sverige.

Kronofogdemyndighetens beslut ska delges den dömde eller den beslutet om förverkande gäller. Om Kronofogdemyndigheten beslutar om uppskov med verkställigheten med stöd av 10 §, behöver delgivning inte ske så länge skälen för uppskovet består.

Anpassning av ett utländskt bötesstraff

9 § Kronofogdemyndigheten ska anpassa det utländska bötesstraffets storlek om det för motsvarande brott i svensk lag är föreskrivet

1. penningböter och bötesbeloppet överstiger 4 000 kronor eller, om straffet avser flera brott, 10 000 kronor, eller

2. böter och bötesbeloppet överstiger 150 000 kronor eller, om straffet avser flera brott, 200 000 kronor.

Bötesbeloppets storlek ska i fall som avses i första stycket bestämmas till angivna maximibelopp.

Uppskov

10 § Kronofogdemyndigheten får besluta om uppskov på viss tid med verkställigheten av ett utländskt beslut om förverkande, om verkställigheten skulle skada en pågående utredning om brott.

Verkställigheten i Sverige

11 § Om inte något annat följer av denna lag ska verkställighet i Sverige ske enligt svenska regler och i enlighet med vad som gäller vid verkställighet av bötesstraff eller beslut om förverkande.

Ett bötesstraff som verkställs enligt denna lag får inte förvandlas till fängelse.

Verkställighet av ett beslut om förverkande enligt denna lag får inte ske genom frihetsberövande eller någon annan åtgärd som ersätter förverkandet.

Verkställighet av ett beslut om förverkande som avser viss egendom får ske genom betalning eller genom ett belopp som motsvarar egendomens värde, om det är lämpligt och den andra staten samtycker till det.

12 § Ett beslut om anstånd eller avbetalning, som meddelats av en behörig myndighet i den andra staten innan framställningen lämnades enligt 3 §, ska gälla vid verkställigheten.

Om ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande som avser en betalningsskyldighet till viss del har betalats eller verkställts i en annan stat, ska Kronofogdemyndigheten i samma mån sätta ned det belopp för vilket verkställighet får ske.

Upphävande av beslutet om verkställighet i Sverige

13 § Ett beslut enligt 6 eller 7 § om verkställighet av bötesstraff eller beslut om förverkande enligt denna lag ska upphävas om

1. det framkommer att bötesstraffet eller beslutet om förverkande inte får verkställas i Sverige,

2. det är omöjligt att verkställa bötesstraffet eller beslutet om förverkande,

3. den andra staten har meddelat

a) den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller nåd eller amnesti, eller

b) ett annat beslut som enligt lagen i den staten medför att bötesstraffet eller beslutet om förverkande inte längre får verkställas,

4. bötesstraffet eller beslutet om förverkande i sin helhet är verkställt i en annan stat, eller

5. framställningen om verkställighet i Sverige återkallas.

Beslut om upphävande meddelas av Kronofogdemyndigheten. Rätten ska dock fatta beslut om upphävande i de fall

1. beslutet om verkställighet i Sverige är föremål för rättens prövning, eller

2. rätten har beslutat om verkställighet i Sverige eller fastställt Kronofogdemyndighetens beslut om detta och det är fråga om upphävande enligt första stycket 1.

Om verkställigheten upphör ska de verkställighetsåtgärder som vidtagits återgå så långt det är möjligt.

Fördelning av förverkad egendom

14 § Om inte något annat följer av en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige ska egendom eller dess värde som förverkats med stöd av denna lag tillfalla staten.

Kronofogdemyndigheten får på begäran av en behörig myndighet i den andra staten besluta att egendomen eller dess värde helt eller delvis ska överlämnas till den andra staten. Vid bedömningen av om egendomen eller dess värde ska överlämnas ska det särskilt beaktas om begäran görs för att antingen kompensera ett brottsoffer i den andra staten för uppkommen skada eller återställa egendomen till dess rättmätiga ägare.

Om egendom som erhållits vid verkställigheten utgör ett sådant kulturföremål för vilket en ansökan om utförseltillstånd enligt 5 kap. kulturmiljölagen (1988:950) har avslagits eller vid en prövning skulle ha avslagits, får egendomen inte överlämnas till den andra staten.

6 kap. Särskilda bestämmelser om verkställighet i Sverige enligt brottmålsdomskonventionen

Överlämnande till Åklagarmyndigheten

1 § Om inte något annat följer av 7 kap. 4 § ska Kriminalvården eller Kronofogdemyndigheten överlämna en framställning enligt 3 kap. 6 § eller 5 kap. 3 § till Åklagarmyndigheten om den

1. görs av en stat som tillträtt brottmålsdomskonventionen, och

2. avser verkställighet i Sverige enligt brottmålsdomskonventionen av en utländsk dom på frihetsberövande påföljd eller en utländsk utevarodom.

Kriminalvården eller Kronofogdemyndigheten får innan framställningen överlämnas enligt första stycket besluta att den ska avslås med stöd av 3 kap. 8 § eller 5 kap. 5 §.

2 § Om inte något annat följer av 5 § ska Åklagarmyndigheten ansöka hos rätten om att pröva den andra statens framställning om verkställighet och bestämma en ny påföljd.

Verkställighet i Sverige av en utländsk dom på frihetsberövande påföljd

3 § I fall som avses i 2 § prövar rätten om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige enligt denna lag. I fråga om delvis verkställighet ska 3 kap. 9 § andra stycket tillämpas.

För rättens handläggning tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om rättegången i brottmål, om inte något annat följer av denna lag. Den dömde ska höras personligen om han eller hon begär det. Är den dömde frihetsberövad i den andra staten får förhandling ske i den dömdes utevaro, även om han eller hon begärt att bli hörd personligen. Det som sägs om offentlig försvarare i rättegångsbalken ska tillämpas i fråga om offentligt biträde.

Rätten avgör saken genom dom.

4 § Om den utländska domen ska verkställas i Sverige ska rätten med tillämpning av 3 kap. 11 § andra och tredje styckena och 13 § bestämma en ny påföljd.

Om förhandling enligt 3 § har ägt rum i den dömdes utevaro, får en ny påföljd inte bestämmas förrän den dömde fått tillfälle att bli personligen hörd i rätten.

Verkställighet i Sverige av en utländsk utevarodom

5 § Om en framställning om verkställighet i Sverige enligt brottmålsdomskonventionen avser en utländsk utevarodom tillämpas 6–10 §§. Vid sakens handläggning gäller rättegångsbalkens bestämmelser om rättegången i brottmål, om inte något annat följer av denna lag. Det som sägs om offentlig försvarare i rättegångsbalken ska tillämpas i fråga om offentligt biträde.

6 § Efter att en framställning enligt 1 § överlämnats till Åklagarmyndigheten ska den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller personligen delges utevarodomen och underrättas om möjligheten att inom 30 dagar begära omprövning av domen vid svensk domstol eller domstol i den andra staten.

Om den utländska utevarodomen avser en frihetsberövande påföljd och den dömde inte begär omprövning enligt första stycket, tillämpas 2–4 §§. Om utevarodomen avser ett bötesstraff eller beslut om förverkande och den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller inte begär omprövning, ska Åklagarmyndigheten i stället lämna tillbaka framställningen till Kronofogdemyndigheten för prövning enligt 5 kap.

7 § Om den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller begär omprövning av domen vid svensk domstol enligt 6 § första stycket, eller om han eller hon inte anger var begäran ska prövas, ska Åklagarmyndigheten ansöka hos rätten om att pröva begäran och den andra statens framställning.

När ansökan enligt första stycket kommit in till rätten ska rätten kalla den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller att inställa sig vid förhandling. Förhandlingen får inte utan samtycke från den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller hållas tidigare än 22 dagar efter att han eller hon personligen delgetts kallelsen. Om den dömde eller den som beslutet om förverkande gäller inte kommer till förhandlingen eller rätten av annat skäl finner att begäran om omprövning av domen inte kan tas upp till prövning, ska begäran avvisas. Efter att det beslutet fått laga kraft tillämpas 6 § andra stycket.

8 § I fall som avses i 7 § prövar rätten om den utländska utevarodomen ska verkställas i Sverige enligt denna lag. I fråga om delvis verkställighet ska 3 kap. 9 § andra stycket och 5 kap. 6 § andra stycket tillämpas.

9 § Om den utländska utevarodomen ska verkställas i Sverige ska rätten med tillämpning av svensk lag ta ställning till den dömdes ansvar för brottet eller brotten och bestämma en ny påföljd eller meddela ett nytt beslut om förverkande. Frågan om ansvar får prövas även om svensk domstol inte är behörig att döma över brottet eller om åtal fått väckas endast efter beslut om åtalsförordnande enligt 2 kap. brottsbalken. Detsamma gäller om påföljd för brottet inte får dömas ut enligt 35 kap. 2–6 §§ brottsbalken. Frågan om ansvar för brottet enligt svensk lag ska bedömas som om det begåtts i Sverige.

En åtgärd för väckande av åtal eller förundersökning, som vidtagits i den andra staten enligt dess lag, ska ha samma verkan som om åtgärden vidtagits i Sverige. Det får dock inte innebära att åtgärden får en annan verkan än vad den har enligt lagen i den andra staten.

10 § Om den dömda eller den som beslutet om förverkande gäller enligt 6 § första stycket begär omprövning av domen i den andra staten, ska Åklagarmyndigheten överlämna handlingarna i ärendet till Regeringskansliet för att lämnas vidare till den andra staten. Om en domstol i den andra staten tar upp begäran om omprövning upphör framställningen om verkställighet att gälla i Sverige. Om den utländska domstolen avvisar begäran och beslutet får laga kraft tillämpas 6 § andra stycket.

7 kap. Övriga bestämmelser

Skyndsam handläggning

1 § Ett ärende enligt 2 eller 3 kap. ska handläggas skyndsamt hos Kriminalvården.

Offentligt biträde

2 § Offentligt biträde ska i ett ärende enligt 2, 3 eller 6 kap. förordnas för den dömda, om det inte kan antas att behov av biträde saknas.

I ärenden hos regeringen prövas frågor om offentligt biträde av Regeringskansliet.

Bestämmelser om överklagande av beslut om offentligt biträde finns i lagen (1996:1620) om offentligt biträde.

Överlämnande till regeringen

3 § Om Kriminalvården i ett ärende enligt 2 kap. anser att det behövs med hänsyn till Sveriges säkerhet, brottslighetens karaktär eller andra väsentliga intressen, ska Kriminalvården överlämna ärendet, med ett eget yttrande, till regeringen för prövning.

Om regeringen beslutar att det ska göras en framställning om verkställighet av en svensk dom på frihetsberövande påföljd i den andra staten eller att påföljden ska verkställas där, ska ärendet lämnas tillbaka till Kriminalvården.

4 § Beslut om avslag på någon av de grunder som anges i 3 kap. 4 § första stycket 10 och 11 och 5 kap. 2 § första stycket 8 och 9 fattas av regeringen. Om Kriminalvården eller Kronofogdemyndigheten anser att det finns anledning att anta att en framställning bör avslås på någon sådan grund, ska myndigheten överlämna framställningen, med ett eget yttrande, till regeringen för prövning. Om regeringen inte avslår framställningen, ska den lämnas tillbaka till myndigheten.

Om framställningen har getts in till Regeringskansliet och det är uppenbart att ansökan ska avslås på någon av de grunder som anges i första stycket får regeringen direkt besluta om avslag på framställningen.

Regeringen får vid prövningen av en framställning häva ett beslut om tvångsmedel som fattats enligt 3 kap. 14 §. Även ansvarigt statsråd får i brådskande fall häva ett sådant beslut.

Överklagande av Kriminalvårdens beslut

5 § Kriminalvårdens beslut får överklagas om myndigheten

1. prövat om en svensk dom på frihetsberövande påföljd ska sändas över till en annan stat för att verkställas där enligt 2 kap. 4 §, om inte något annat framgår av andra eller tredje stycket,

2. beslutat enligt 2 kap. 7 § att upphäva ett beslut om att sända över en dom enligt 2 kap. 4 §, eller

3. prövat om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd ska verkställas i Sverige enligt 3 kap. 9 §, om inte något annat framgår av tredje stycket.

Kriminalvårdens beslut enligt 2 kap. 4 § om att en dom ska sändas över till den andra staten får inte överklagas om den dömde har samtyckt till att domen sänds över.

Kriminalvårdens beslut enligt 2 kap. 4 § eller 3 kap. 9 § får inte överklagas om beslutet har fattats på den grunden att den andra staten inte medgett att verkställigheten överförs.

Andra beslut som fattas av Kriminalvården med stöd av denna lag får inte överklagas.

6 § Ett överklagande enligt 5 § ska göras till den tingsrätt inom vars domkrets den kriminalvårdsanstalt, det häkte eller den vårdinrättning finns där den dömde var inskriven när det första beslutet fattades i ett ärende enligt denna lag.

Om det inte finns någon behörig tingsrätt enligt första stycket, ska ett överklagande göras till den tingsrätt inom vars domkrets den dömde är folkbokförd.

Om det inte finns någon behörig tingsrätt enligt första eller andra stycket, ska ett överklagande göras till Stockholms tingsrätt.

Första–tredje styckena tillämpas även när en ny påföljd ska bestämmas enligt 3 kap. 13 § och i mål enligt 6 kap.

7 § Den dömde får förklara att han eller hon avstår från att överklaga Kriminalvårdens beslut enligt 2 kap. 4 § eller fullfölja ett överklagande av ett sådant beslut. I fråga om en sådan förklaring tillämpas 11 § andra stycket och 12 och 13 §§ strafftidslagen (2018:1251).

8 § Vid handläggningen i domstol tillämpas lagen (1996:242) om domstolsärenden, om inte något annat följer av denna lag. Handläggningen ska ske skyndsamt.

Överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut

9 § Kronofogdemyndighetens beslut enligt 5 kap. 6 § om att ett utländskt bötesstraff eller beslut om förverkande ska verkställas i Sverige får överklagas till tingsrätten. Andra beslut som fattas av Kronofogdemyndigheten med stöd av denna lag får inte överklagas.

Behörig tingsrätt är den tingsrätt som enligt 18 kap. 1 § utsökningsbalken ska pröva ett överklagande av Kronofogdemyndighetens beslut. Vid handläggningen i domstol tillämpas lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Om rätten upphäver ett beslut om verkställighet, ska de verkställighetsåtgärder som har gjorts återgå så långt det är möjligt.

Andra stycket tillämpas även när rätten prövar en ansökan från Kronofogdemyndigheten enligt 5 kap. 7 §.

Åtalsförbud

10 § Om en utländsk dom på frihetsberövande påföljd eller ett utländskt bötesstraff ska verkställas i Sverige enligt denna lag, får åtal för den gärning som påföljden eller straffet avser inte väckas här i landet.

Tillstånd till transport genom Sverige

11 § På begäran av en behörig myndighet i en annan stat får tillstånd lämnas till transport genom Sverige av en dömd person som ska föras från den staten till en annan stat för att där verkställa en påföljd för brott eller för förhandling om sådan verkställighet. Tillstånd får bara lämnas om det har avtalats i en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

En begäran om tillstånd till transport prövas av Polismyndigheten. Om det inte finns synnerliga skäl mot det ska Polismyndigheten genast bevilja ett sådant tillstånd och ange under vilka villkor transporten får ske. Om det är nödvändigt för att transporten ska kunna genomföras får Polismyndigheten hålla den som överförs i förvar, dock längst under 48 timmar.

Om en oplanerad mellanlandning sker i Sverige ska tillstånd till transport begäras. Polismyndigheten får, i avvaktan på en begäran och fram till dess myndigheten prövat en sådan begäran, ta den som överförs i förvar. Om tillstånd till transport inte begärs inom 72 timmar från landningen ska personen omedelbart frigges. Om tillstånd beviljas gäller bestämmelserna om förvar i andra stycket.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2025.

2. Genom lagen upphävs lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom.

3. Den upphävda lagen, med undantag för 17 och 25 c–25 e §§, gäller fortfarande för ärenden om överförande av en frihetsberövande påföljd, ett bötesstraff eller ett beslut om förverkande som har inletts före ikraftträdandet.

4. Bestämmelserna i 3 kap. 14–18 §§ tillämpas även på ärenden som inletts före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ULF KRISTERSSON

GUNNAR STRÖMMER
(Justitiedepartementet)